

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredni ponedeljki in dnevi po praznikih, ter večja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za taje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejeman za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petic-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 1. dec.

Vspehi, ki jih je imela birokratično-nemškutarska stranka pri državnih volitvah na Kranjskem v mestih in v enem kmetskem okraji, dali so baje našim narodnim protivnikom izreden pogum. V nekem vladi služnem centralističnem organu smo čitali žuganje, da bode kranjski deželni zbor razpuščen, ako se kolikaj v državopravne stvari meša. Čuli smo te dni iz privatnega, a mislimo, da dobrega vira, da ima c. kr. deželni načelnik grof Auersperg ukaz ali pooblaščenje od ministerstva že v žepu, naj kranjski zbor precej brez pomisleka razpusti, kakor brž se le najmanjša „neustavnost“ (znano je, kaj se v nemških krogih pod to besedo vse razumeva) ali kak koli dober izgovor najde. Tako na primer je vlada baje nalagala, da ako se Supan in Kaltenegger ne potrdita, je zbor razpuščen. Isto tako je baje od zgoraj nalog bil prišel, naj se izkuša najti, ali nij bila pri volitvi poslanca Pakiža kaka „nepostavnost“; ako bi se bila našla, potem bi bil Auersperg in njegova stranka odločno proti potrditvi, narodna stranka bi bila volitev potrdila, — razpust gotov. Tako so računili, a nikjer niso nič izračunili.

Ker stvari tako stoje, treba da jim naravnost v oči pogledamo in moževski odgovor na-nje damo. In prva beseda je ta, da se narodnjaki razpuščenja ne bojimo in bati ne trebamo in ne smemo. Če smo prav po malosrčnosti Idrijo izgubili, in če v najslabšem slučaju še eno poslanstvo v mestih izgubimo, narodne večine v zboru ne moremo izgubiti. Da je ne izgubimo, za to bomo že energično skrbeli. Poduk, ki smo

ga iz zadnje volitve dobili, bode koristen za obe narodni stranki.

Kajti ako se narodni protivniki zanašajo na naš domač razpor, na protivje naprednjaško- ali liberalno-narodne stranke s klerikalno-narodno, delajo, mislimo, zdaj bolj nego kedaj račun brez krčmarja. Mi smo, to ponavljamo, najprvo narodni, najprvo Slovani; zato bode nam izbir med narodnim klerikalcem in nenarodnim prusakom ali germanizatorjem legak. Naši domači protivniki, klerikalni Slovenci, pa so tudi pri zadnjih volitvah in vspehih videli in bodo čedalje bolj videli, da ne gre delati po pravilu: „rajši nemškutarja nego liberalnega Slovenca“, katerega izreka se tudi političnejši prijatelji klerikalcev že sramujejo.

Volitev g. Pakiževa je dokazala, da se znamo i zediniti, kadar to terja narodni princip, ki bode edino v nevarnost postavljen, ko bi vlada hotela začeti proti nam nov boj. To se razumeva, da pri nas zedinjenje nij mogoče tako, da bi ena narodna stranka drugi slepo podvrgla se. Mi od svobodomiselnih, pravo-liberalnih idej nikdar odstopiti ne moremo in nečemo, a tudi ne terjamo, da oni klerikalci, ki so svoje stvari prepričani, sami svoje načelo zataje in se nam podvržejo. Prosto polje vsaki stranki, to smatramo za liberalno. Tako upamo, da je proti germanizaciji, proti narodnim protivnikom zedinjeno postopanje pod narodno zastavo gotovo. Kajti to krivo misel, da nas narodno-liberalcev „nij nič“ in da nič ne moremo, so menda naši prijatelji „starega“ in klerikalnega slovenskega taborja že vendar popustili po vspehih zadnje volilne borbe, ko so vse svoje moči in po dol-

zih letih pridobljeno veljavo, potrosili skoro edino proti nam, namestu nas kot naroden faktor priznati in složno z nami proti germanizaciji in tujinstvu na borišče stopiti. Delili bomo zdaj delo; mi prevzamemo svoj terén, oni svoj, — vlada pa naj si iluzij ne dela, ona ne bode dobička imela iz našega domačega boja, katerega konec sicer ne bode, dokler ena ali druga ideja ne prevlada. Tako se razpuščenja ne bojimo.

To vse naj bi zdanja narodna večina kranjskega zbora pred očmi imela in se ne dala plašiti. Čast narodova se mora vedno visoko po konci držati, — tudi za skrajno ceno, da bi začasno propali, kar se nam, kakor rečeno, nemogoče zdi, ako naši klerikalni narodnjaki tako za domovino mislijo kot mi. Za to se nam pa ne dopade n. pr., da je narodna večina kranjskega zbora dala se iznenaditi in je kar brez popravka potrdila adresu na cesarja, kakoršno so včeraj na Dunaj nesli, v kateri se pravi „da je sestava konstitucionalne države dovršena“, kakor da bi pri nas res vse v redu bilo in nobene državopravne pritožbe več! Mi ne mislimo nikakor, da bi se bili v to slovesnostno addresso spravili državopravni in narodni prepiri. Za to nij bila nikakor ugodna prilika. Ali izbrisati, zamolčati, ali popraviti bi se bil tak pasus gotovo moral. Tu je bila slabost ali nepazljivost kriva. Ena in druga je pa napačna. Ne gladki gospod Kaltenegger, ne osorni in odločno germanski Auersperg nam Slovencem ne sme političnih kukavičnih jaje nkladati. Nedajmo se!

Listek.

Narodne stvari: priče, navade, stare vere.

0 pticah životinjah.

(Razglašja jih M. Valjavec.)

(Dalje.)

(Zakaj pes mačku a mačka miša ne trpi): Negda je bilo, da su meli psi slobodu, da je 'se bilo njihovo, kaj je od stola pri obroku dol mesa opalo, pak su si na ovo napravili testament a napisali su ga na oselsku kožu pak je onda pesji kral to čuval jeden čas a poklam je dal to mački kaj je čuvala. A mačka je ti testament odnesla na krov pa ga je skrila za ruženicu, da joj ga ne bi što vkral. A bil je za onom istom ruženicom jeden mladi mišek; on se je jeden put španceral onod pa je štrofil na ovu kožu. On proba nju gibati, ne je nikam išla z mesta. Vezda se je zaveselil on nad

kožom, da je našel si jesti. On je hodil saki den na ovu kožu svoje zube probat. Jeden put se je pripetilo, da je jeden pes po navadi pobral komad mesa kaj je dol opal pa je za to bil jako harjen. On se doplače kralu pa mu počne povedati, kak se je njemu zlo dogodilo. Kral mam pozove mačku napre, da mu naj donese on testament. Ona je mam bežala po njega ali ga više našla neje neg samo droptinje. Onda se je 'zmislila da je to mišovo delo. Ide to pove svojim drugim mačkom. Oue su zapovedale, da se od vezda moraju miši klati in 'se su od žalosti zami-jaukale. Ide pove to kralu pesjemu a on je zezval skupščinu i zapovedano je, da se moraju mačke proganjati. (Varaždin.) —

Gdo bi črnoga mačka vlovil pak bi ga išel v takvo mesto kuhat, gde nigdar ne zvona čujti, našel bi v njem takvu kost, da bi ju del v zube, da ga ne bi nikdo videl. Tak so išli tri soldati kuhat takvoga mačka črnoga. Jeden je kupil novi lonec, drugi

vreću, koj je toga mačka nosil, a tretji je za drva skrbel i tak su se spravili na put. Prešli su vre jako daleko od varoša pak dojdeju v jenu jako gustu šumu a vu ti šumi je bila v jenom velikom jarku pečina pak ideju za ovu pečinu pa si naložiju ogenj pak deneju toga mačka kuhat. Kak je vre na pol bil skuhan, na jem put vidiju kak jeden goruči vol proti njim leti. Nu kak je to prešlo pak zagledaju obr sebe jedne goruči žrvi leteti kak na nje očeju opasti. Za tim beži jena goruča kučija mimo njih tak da je vsa pečina ž njimi skup se stepala. Vezda su išli gledet je li vre skuhan pak probaju kosti vkup zbirati i kak su vre saku kost po redu v zube devali pak jeden drugoga spitavali: je li me vidiš? za toga dojde vrag vuprav tak oblečen kak njihov majur i ves mu spodoben. Vezda se oni prestrašiju pak odbežiju dimov. Bili su strahom, da jih ne bi kašti-guval, kaj tak dugo po noći vuni delaju. (Varaždin in Krapina.) —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. decembra.

Cesar je danes na dvorni obed povabil vse deputacije deželnih zborov, ki so mu prišle k 25letnici čestitati. Deputaciji avstrijskih škofov, ki mu je prišla čestitat, izrekel je cesar upanje, da se bodo posrečilo z medsebojnim sodelovanjem posvetne in duhovenske oblasti vse zdanje teškoče premagati. Cesar želi božjega blagoslova na delo duhovščine, ki pa naj mir vsaja v srca prebivalstva. On je prepričan, da bodo škofje v tem sodelovali. — Poslancem je cesar djāl, da zaupa v nje, da bodo njegova prizadevanja, ki vse narode z enako ljubeznijo objema, podpirali. — Cesarsko vojskino povelje ustanovlja spomenske medalje za vse, ki so od leta 1848 v kakem boji bili. Drug ukaz pomiloščuje vse, ki so zavoljo razžaljenja cesarja kaznovani, in terja naj se poroča o tem, kateri kaznenci zaslužijo, da se jim kazni odpusti.

Češki listi obeh strank zdaj dokazujejo katera izmed njiju ima prav. Staro- in mladočehi kažejo na Moravane, a vsak njih postopanje drugače razklada. Bati se je, da razkol v narodnem taborju večji ne postane nego je dobro. Posebno klerikalni Čeh na to ščuje.

Ogerski Deakov klub je enoglasno sklenil, da Szlavy ostane načelnik ministerstva. Tako bo ministerska kriza samo polovična in omejena na dva.

Vnanje države.

Francoski poslanec na italijanskem dvoru, Fournier, se ne vrne več na Italijansko nazaj. Povod temu nij čisto nič drugega, kakor starost poslančeva, ki državi že nad zahtevani čas služi. Stopil bo v pokoj.

Iz **Madrida** se javlja bolj natanko o notah, ki jih je Amerika in Angleška Španjski poslala. Zastopnik zedinjenih držav je ministru zunanjih zadev, Carvajalu, izročil pismo, ki terja odstavljenje generala Jovelara, poveljnika na Kubi, dalje zatoženje uradov, ki so moritev prouzročili, in izročenje sodnijskih aktov, da se prepriča, da-li so se španjske in mednarodne postave spoštovale. Layar, zastopnik angleške vlade, je tudi Carvajalu izročil noto, v kateri priznava, da španjske postave uradom na Kubi dajo pravico, morske lupeže, ki bi z orožjem napali španjsko kolonijo, s smrtjo kaznovati, in da morski lupeži, ki tako nimajo nijene domovine, že ipso jure zunaj postave stojijo. Da bo le imela vlada Velike Britanije v rokah dokaz, da so „Virginijevi“ Angleži lupeži, ne bo storila nij enega koraka več. — Pričakovati je, da bo tudi Amerika po teh načelih ravnala. In kakor zadnji telegrami iz Madrida kažejo, je prepir končan. Ladija

se bo amerikanski vladi izročila; mešan tribunal pa bo preiskaval, da-li je Španjska z lupeži prav ravnala, in ako se to vprašanje zanika, se bo sodba eni velikih oblastij izročila.

Nemško novinarstvo v tem trenutku vse na Ledochowskega gleda. Vse prav daje naučnemu ministru, ki je sklenil ukrotiti upornega poznanskega nadškofa, vse želi, da bi vlada ne ostala sredi pota. — Naznanja se, da je postava civilnega zakona proti vsem nevarnostim zavarovana. Cesar Viljem sam je poslal naučnemu ministru Falku belo karto, v kateri mu izreka željo, naj se postava o obligatoričnem civilnem zakonu prej ko prej izpelje. V zbornici poslancev se tedaj dotična predloga v enem tednu pričakuje.

Angleški listi, ki so Rusiji sovražni, obširno govore o konvenciji s kivanskim kanom. Pravijo, da je to prava aneksija kivanskega kanata, samo pod nežnejšo obliko.

Dopisi.

Od Sotle 2. dec. [Izv. dop.] Pravice, katere ima eden narod za povzdigo kulture, morajo privoliti se drugim narodom. Izobraženje posameznih narodov pa je učiteljem izročeno. Oni imajo tedaj za splošni razvitek in splošno omiko narodov skrbeti. Izobraževati bi se že mlado ljudstvo na Slovenskem v prejšnjih časih moglo, a učitelji imeli so pri podučevanju mnogo ovir, vsled katerih je slovenski narod zaostal. Ko so se drugi narodi okolo nas v svojih jezikih izobraževali, trpinčili so se slovenski otroci s tujščino. Izkustvo nas uči, da se nenemški narodi ponemčiti ne dajo, da slovensko ljudstvo za germanizacijo ne mara. To poslednje kaže že tudi volilni oklic g. Šnideršiča iz Brežic, kateri je v svoj program postaviti moral, da je on sam Slovenec, ter „da morajo učilnice pred vsem marljivo obdelovati materini jezik, da ta jezik, brž ko bo mogoče, postane pomoček dušnega občenja v uradnih, znanostih, umetnostih itd., kar se že dolgo zaželeva.“ In ravno temu, našemu ljudstvu ugodnemu programu se ima brežki g. Šnideršič za 57 glasov zahvaliti.

Menim, da bi bilo tega mučenja učeče se mladine s tujščino dovolj, ter je že enkrat čas, da bomo tudi Slovenci imeli dobička od šol. Če nam Nemci teh pravic kmalu ne priznajo in ne privolijo, dotlej miru, občnega napredka in blagostanja v Avstriji pričakovati nij, in postal bo na-

rodni razpor še dalje večji. Bere se res dan na dan iz nemških listov, da so Nemci, prijatelji vsestranskega napredka, a to so le fraze, ker vidimo, da nam naravnega napredka ne privoščijo. Terjajte tedaj državni in deželni poslanci slovenski jezik v šole in urade, tako dolgo, da hoste uslišani.

Iz Ogerskega 1. dec. [Izv. dop.] Strankarske razmere v našem državnem zboru so se iz svojih starih tečajev tako do temelja razmeknile, da se danes ne more več reči, katera stranka ima v zboru večino. V predmetu A glasuje en del Deakovcev z levičarji, v predmetu B pa nasprotno en del levičarjev z Deakovci. Ministerstvo ne more o nobenem vprašanju naprej vedeti, kako se bo v zboru rešilo. Ta strankarska kriza bo morebiti še več tednov trpela. Kako se bo končno sčistila, in kako politično barvo bo prihodnja zborova večina imela, to se danes niti naslučivati ne more. Pri takih okolištinah ne more nobena vlada shajati, in več kot verjetno je, da bo v enih dneh celi Szlavyjev kabinet odstopil. Dokler strankarska kriza trpi, se definitivna vlada pač ne bo mogla ustanoviti. Nasledno ministerstvo bo tedaj tako rekoč samo interkalarno prehodno. Njegova glavna naloga bo ta, da čiščenje strankarske motnosti uredi in pospeši, ter da po izvedenju tega spet odstopi. Kot kandidatje za sestavljenje takega ministerstva imenuje se Szapary in Trefort. V ministerstvo s tako nevhvaležno nalogo stopiti, je gotovo velika požrtvovalnost od vsakega dotičnika. Deakovci bi se ve da naj raje tudi prihodnje ministerstvo iz svojih redov rekrutovali, pa oni sami vide, da so za tako akcijo že preoslabeli. Da se vsaj nekaj reši, predlagá en del Deakovcev koalicijo z levičarji. To je polovična abdikacija Deakove stranke, pa kaj se hoče: Kdor ne more celega jabelka imeti, zadovoljuje se tudi s polovico. Koalicija med Deakovci in levičarji bi v ministerstvu Szlavy-Ghyczyjevem svoj izraz dobila. Sicer je pa prav malo upanja v oživotvorenje te koalicije, in če tudi do nje pride, se jej kratka in neslavna prihodnost prorokuje. Najtežavneje bo pa veljavnega finančnega ministra dobiti. Ta resor je pri nas naj nevhvaležnejši. Na njegovo osobo se, kakor na grešno jagnje, navadno vsa krivnja za naše slabo finančno stanje navaljuje. Vladna kriza se pred 5. decembrom ne bo odločila. Tega dne pride kralj v Budim-Pe-

Gda je mačka stara, onda odide v mršt. Jeden put je bil jeden človek, on je imel jenoga mačka. Gda je bil njegov maček sedem let star, odišel je od doma i več ga neje bilo nigda nazad. Išel ga je ov človek iskat pak je došel vu jenu šumu i videl je, kaj se vu jeni hižici sveti. Noč ga je stigla i on ide tam, pokuči na vrata, mački mu adgovore: drapali te bumo, trgali te bumo. Njegov maček je odgovoril: ne bute trgalt niš, to je moj gospodar. On dojde nutri, mački mu daju večerju in njegov maček ga odpela dimo prek do vrat na hiži i reče mu, naj nikomu niš ne poveda. Kak je on dimo došel, mam veli ženi: znaš kaj, žena? ja sem videl našega mačka, vu jeni šumi je gospodar nad drugimi mački. On ne je dobro rekel, maček skoči ispod peči i raztrga njega. (Ključ.) — Išel je jeden muž vu goru da srobotine nadera, nu ni se mogel nigde nameriti gde

bi nam naderal pak je tumaral po šumi sim tam tak da ga je noč vu gori vlovila. Siromašni muž bludil je po šumi pa je ne mogel ni dimo pogoditi ni drugde na kakov konak se nameriti. Na zajedne najde v šumi jednu kolibu pak ide mam nutri, ali malo da ni se zrušil na zemlju od straha, kajti nigdo ni bil v kolibici nego sami mački i mačke, koje su bile v šimet došle. Tu bilo je strašno veselje, ples, gudenje i pevanje i mački su vsi govorili kakti ljudi. Siromašni muž kaj je vezda čineči? mački so vsi na njega navalili hoteči ga razdrapati ali eto sreče! jeden maček priskoči k njemu pak veli: mir, gospoda mački! ovo je moj dobri gospodar, koji mene vsaki den dobro brani. Na to su vsi mački v kute poskakali i nastane velika tičina a muž na pol več mrtev stoji v kolibi kakti trček. Vezda stupi k njemu njegov maček ter mu počne ovak govoriti: hodi ve ti dimo po ovom potu i kad dimo dojdes jao

tebi, ako komu poveš, kaj si videl, drugač bumo te razdrapili. Muž se obrne pak ide. Kak je dimo došel, spazi vre svoga mačka na peči sedeti. Prešlo je vre vnogo let da muž nikomu niš neje od ovoga povedal. Ali eto nesreče! muž pijan dojde jeden put iz sejma, donese mu žena jesti, a kad to maček spazi, dojde k njemu ter počne hrnjati. Gospodar srdit veli: vragolija prokleta, sad govori, kad si gladen. Na to maček na njega nasrne ter ga podraple, da je vumrl. (Varaždin.) —

Pasko majo na mačake no moačke posebno pa na črne, kajti pravijo da je črni mačak na pol hidič in da, gda je seden let star, gre vsakšno leto meseca sūšca v šimet, to je kraj bog ve kakši. Pravijo da je to nekšna škola, ge se moački školajo. Da je to resen, svedoči tota štorja: Enok je ima en človek enega moačka seden let starega, ker ne nigdar 's hiše svojega virta nikam

što, in pri tej priložnosti se bo kakšen takšen vladni provizorij vstvaril. Šanse starokonservativcev pod vodstvom Sennyeyja so v rapidnem padanju. Javno mnenje postavilo se je odločno proti njim. Zadnji Sennyeyjev govor v državnem zboru je pokazal grdo podkovano kopito starokonservativnih nazorov in teženj. Habeant sibi.

Domače stvari.

— (Cesarjeva 25letnica) se je včeraj praznovala s 101 kanonskim strelom z grada zjutraj ob 6. Vojaška godba je marše igraje šla skozi mesto. Ob 10. je bila velika maša v stolni cerkvi, katero je celebriral škof Jarnej Vidmar. Navzočni so bili vojaški in civilni uradniki.

— (Šolska mladina) je včeraj imela praznik, mašo ob 8. uri, in potem so v šoli delili knjižico o 25letnici.

— (Ples v kazini) je bil slabo obiskan. Oficijelnih možkih je bilo še precej, a plesalk malo. Aristokratje in višji uradniki so nosove vihali, da je bilo tudi nekoliko demokracije, ali meščanstva navzočega. Kotiljon je baje plesalo samo 16 parov. To pač nij mnogo.

— (Delavei) Činklove fabrike so imeli včeraj prosto in posebno plačo.

— (Iz Vranskega) se nam poroča: Pretečeno nedeljo je bila na Vranskem lepa zabava v čitalnici. Program se je vseskozi lepo izvršil, in ljudstvo je navdušeno za narodno reč. Posebno ste se dopadli dve pesmi, ki ste ji pela gđc. Š. in gosp. M. Tombola in ples sta se vršila skozi v najlepšem redu.

• — (Na Vranskem) je izvoljen za župana g. F. Šentak, vrli narodnjak in pošten mož skozi in skozi.

— (Slovensko gledališče) je bilo v ponedeljek pri predstavi „Zapravljivca“ na čast cesarjevi 25letnici slovesno razsvitljeno. Elegantno pred cesarjevo sliko grupirani pevci so peli pred igro cesarsko pesen. — Igra je znana; videli smo jo že dostikrat od istih igralcev igrati in pisali smo v tem listu že večkrat o tej predstavi. Tudi letos je bila dobro igrana, ensemble je bil vsled navajenosti še glajši. Graje zasluži le prisiljeno, nenaravno improviziranje malega dečka Karla, ki svoji materi surovosti pripoveduje in vigri stori, kar Nemec pravi „zu

ša. Ali gda j' bia seden let star, odiša j' križom svet. Virtu bilo je zlo žmetno za jega i iska ga j' dokič je zadnič priša do nekšne zapliščene biže. V totoj hiži pa so glih moački meli svoje komedije. On stopi bliže k okni, polukne notri, zagledne da se notri sveti, začuje muziko pa en čas gleda to keoj. Gda j' tak gleda na enok zagledne med jimi svojega mačáká a koli jegá pa so se drugi moački kartali, plesali i krüglali. Toti človek reče malo potli svojimi mačáki: kaj si ti tudi ti? ahá, za to te nega tak dugo domú. Gda j' to reka, ša j' domu in v hižo stopi, zagledne mačáká svojega že da j' v zapečki seda pa mo j' reka: kaj si že priša, ti šent nekšni? ge pa si bia tak dugo in kaj si tam v šimeti dela. Komaj to on zgüči a jemi skoči moačák za šinjak in zadavi ga. Tota štorja vüči, da se moački ne smejo sovražiti posebno pa ne gda je jihov cajt šimeta. (Stara cesta, Štr.) — (Dalje prih.)

viel des guten.“ To res ljubo galerijo na smeh sili, a gledališče je menda za kaj drugega tu, nego za take extravagance. — Gledališče je bilo dolbkom polno, tudi lože so bile skoraj vse zasedene, kar navadno nij. Navzočnih je bilo več višjih uradnikov in drugih pri slovenskih predstavah sicer ne videnih oseb, med temi tudi deželni načelnik Auersperg, župan Dežman, dva obersta itd.

— (Policajstvo v Ljubljani.) Predvčerajšnjem zvečer ob 1/2 12 ponoči je šla mimo kazine pijana in pojoča družba mladih ljudi. Trije policaji (v zvezdi jih je bilo baje strašno nastavljenih ta večer) letijo ponočnim pevcem nasproti in najstarejši váruh javnega miru zareži nad pevci tako: „Gaspudi al' je tu slavensku?“ Odgovoré mu glasovi v poštenu in robati švabščini: „Bas, wir san kane Kraner.“ — Ljudje, ki so bili okolo, so se smijali blamaži policajev, ki, kakor figura kaže, mislijo, da le Slovenec ne sme po noči razsajati, in da kdor razsaja, mora Slovenec biti. — G. Perona, prosimo, izvolite te svoje podučiti v tem oziru.

Razne vesti.

* (Orientalisk princ.) V Parizu stoji pred sodnijo mlad mož, tako lep, da ga na sto milj okolo in okolo nij tako lepega. On pravi, da je doma iz mesta Van (ki ga pa menda nikjer nij), in da se piše Ostanik der Markarians. Študiral je na gospodarski šoli v Grignonu na Francoskem, iz katere je stopil z najboljšimi spričali; potem je bil nekaj časa v svoji domovini, dokler nij zopet v Pariz prišel, kjer je razpovedaval, da ga mislijo njegovi prijatelji v Carigradu narediti za turškega kupčijskega ministra. Dal si je delati modele od vseh kmetijskih orodij na Francoskem, in ko so mu ljudje rekli, da ga bo to strašno veliko stalo, je dejal: „Nič ne deje, jaz sem bolj bogat, kakor vsi vaši kapitalisti, in pol mesta Vana je last moje družine.“ Živel je v „Grand-Hotelu“ z največjo potrato, dajal je najbolj drage obede, h katerim je povabljal najimenitnejše može, med njimi tudi Emila Girardina, Molinarija, Lagueroniera in druge. Listu „Journal des Debats“ je poslal celo nekaj člankov o gospodarskih stvaréh. Radodaren je bil tako, da je bil daleč na okolo znan. Neki dan je na kolodvoru naletel na 200 alzacijških izseljencev; peljal jih je v krojaško fabriko, in je vse od nog do glave z novim oblačilom oblekel, in poleg tega še vsakemu veliko denarja dal. Dolgo časa je svoje stroške z gotovim denarjem plačeval; govorilo se je, da je naravni sin Nubar-Paše, ki mu je en milijon dal, da je strašno premoženje podedoval po vdovi, ki je bila vá-nj zaljubljena, in več takih stvari. Res je, da je prišel v Pariz s strašnim premoženjem. Ko je pa to napravil, je začel slepariti, in je nad en milijon prisleparil, tako dolgo da ga je sodnija zasačila. Turško poslanstvo je imelo Ostanika že od začetka za zelo dvomljivo osebo, in je policiji priporočalo, naj ná-nj pazi. Pripovedujejo se čudne reči o tem možu, ki jih je v Parizu zavolje svoje lepote, duševnih zmognosti in bogatstva ta mož doživel. Še zdaj neka neizmerno bogata Italijanka vse sile napenja, da bi ga oprostila. Rekla je, da plača vse dolgove, in da se bo zaročila z njim. Več drugih je z njim vred pred sodnijo, ker so mu pomagali goljufati.

Tržna poročila.

Iz Dunaja 29. nov. V domačih deželah je bil pretekli teden semenj zdaj mlačen, zdaj živahen, ne da bi se gledalo na cene v tujih krajih. Konec tedna je bil trg dober, posebno v reži, ki se je po 5 do 10

kr. podražila, in se hitro prodajala, bila je po 5 gl. 50 kr. do 6 gl. 40 kr. Pšenice se je prodalo kakih 25.000 colnih centov; prodajalci so hoteli višje cene, kakor oni teden, pa so tudi sem pa tam 5 do 10 kr. več dobili. Na debelo se je pa po navadni ceni prodajala. Bila je po 7 gl. 50 kr. do 8 gl. 30 kr. Za ječmen so prodajalci tudi več hoteli, zato se ga pa tudi nij prav veliko prodalo. Le najlepšega so kupci za terjano ceno kupovali. Prodajal se je sploh po 5 gl. 5 do 25 kr. Koruza se je podražila za 20 do 25 kr. cent, plačevali so jo po 4 gl. do 4 gl. 85 kr. Tudi oves se je pri vsakem centu za 20 kr. podražil. Za navadno blago se je dajalo 4 gl. 70 do 75 kr., za boljše pa do 5 gl. Črna pšenična moka je bila za 25 kr. dražja.

Iz Pešte 29. nov. Žito je iz začetka imelo slab semenj, vsake vrste kupci so se držali. Za to je bilo pa prodajalcev več in žita se je mnogo pripeljalo; zato je cena pri pšenici precej prva dva dni za 10 kr. pala. Proti koncu pa se pšenica nij le za onih 10 kr. opomogla, ampak je še v ceni poskočila in se je še dražje, kakor oni teden plačevala. 100.000 colnih centov se je pšenice prodalo. Reži se je malo pripeljalo in malo ponujalo in še potem, ko se je 10 do 15 kr. več privolilo, se je je komaj 10.000 colnih centov prodalo. Ječmena se je tudi malo pripeljalo in ponujalo. Plačeval se je po ceni preteklega tedna, za krmo namenjeni celo do 10 kr. dražje. Prodalo se ga je 25.000 vaganov. Koruza je bila vsak dan dražja, tako, da se je koncem tedna celo za 20 kr. višje plačevala; ker se je je pa malo pripeljalo, so je komaj 20.000 centov prodali. Ovsá se je po trdni ceni 25.000 vaganov spečalo. — Beli fižol je bil po 5 gld. 25—50 kr., leča po 5 gld. 50 kr. do 6 gld. 50 kr., grah po 6 gld. 50 kr. do 7 gld., proso po 4 gld. 25 kr. do 4 gld. 45 kr., pšeno po 7 gld. 50—75 kr. Vinski kamen slab po 30 gl. boljši po 33 gld., orehi po 15 do 19 gld., med 19—22 gld., rdeča detelja je bila po 18 gld., in pol. Špeh prekajen po 38 do 40 gl., frišen po 30 gld., mast po 35 do 40 gold.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescière du Barry

v Londonu.

Odkar je Nj. sv. papež po rabi izvrstne Revalescière du Barry srečno zopet ozdravel in je mnogo zdravnikov in bolnišnic njeni učinek pripoznalo, ne bo nikdo več nad močjo te drage zdravilne hrane dvomil in navedemo sledeče bolezni, katere brez porabe zdravila in brez stroškov odstrani: bolezni v želodeci, v živcih, na prsah, pljučah, jetrah, na žlezah, na slizni koži, v dušnjaku, v mehurji in na ledvici, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, dristo, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje tudi ob času nosečnosti, scialno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so se vsem zdravilam zoperstavljale:

Spričevalo št. 73.877.

589, Wienerthorgasse, Ofen.

28. februarja 1872.

Samo 2 dni sem užival Revalescière. To izvrstno zdravilo je pri meni, v mojem obupnem položaji čudeže storilo, zaradi česar te zdravilno sredstvo smelo drugo razodetje za trpeče človečanstvo imenujem. Izvrstna Revalescière me je od nevarnega katara na pljučah in v dušnjaku, od vrtoglavice in tiščanja v prsih odrešila, katere so vsem lekom kljubovale. To čudežno zdravilo zasluži torej največjo hvalo in se more trpečemu človečanstvu najboljše priporočiti.

Florijan Köller,

c. k. vojaški upravnik v pokoji.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila. V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah á 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed.

